

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA FINANCE

FINANČNA UPRAVA REPUBLIKE SLOVENIJE

Šmartinska cesta 55, p.p. 631, 1001 Ljubljana

T: 01 478 38 00
F: 01 478 39 00
E: gfu.fu@gov.si
www.fu.gov.si

Obdavčitev dohodkov, ki jih fizične osebe prejemajo na področju mrežnega marketinga

Podrobnejši opis

2. izdaja, januar 2016

KAZALO

1.0 DAVČNA OBRAVNAVA POSAMEZNIH VRST PREJEMKOV FIZIČNIH OSEB PO ZAKONU O DOHODNINI	3
1.1 Dohodek fizične osebe, ki se ne šteje za dohodek po Zakonu o dohodnini	3
1.2 Dohodek fizične osebe, ki se šteje za dohodek po Zakonu o dohodnini	3
1.2.1 Dohodek iz drugega pogodbenega razmerja	3
1.2.2. Dohodek v obliki nagrad iz motivacijskih programov	4
1.2.3. Dohodek iz dejavnosti	5
2.0 DAVČNA OBRAVNAVA PO ZAKONU O DAVKU NA DODANO VREDNOST	8
2.1. Davčni zavezanec za davek na dodano vrednost	9
2.2. Predmet obdavčitve z DDV in davčna osnova	9
2.3. Zavezanost za DDV (identifikacija za namene DDV)	10

1.0 DAVČNA OBRAVNAVA POSAMEZNIH VRST PREJEMKOV FIZIČNIH OSEB PO ZAKONU O DOHODNINI

Mrežni marketing lahko na splošno opredelimo kot način organizacije podjetja in nagrajevanja prodajnih zastopnikov. Praviloma zastopniki niso plačani le od svoje prodaje, temveč so posebej nagrajeni tudi za pridobivanje novih prodajnih zastopnikov.

V osnovi ima lahko dohodek, ki predstavlja eno od oblik nagrajevanja v mrežnem marketingu, tri oblike:

- prihranek pri osebnem nakupu, ki predstavlja razliko med člansko ceno za zastopnike in maloprodajno ceno za kupce,
- provizija za prodane izdelke, ki predstavlja razliko med prodajno in člansko ceno proizvoda ali storitve,
- provizija za promet celotne zastopnikove skupine, ki predstavlja provizijo od prodaje sodelavcev, ki so jih sami včlanili.

V nadaljevanju podajamo davčno obravnavo dohodkov po [Zakonu o dohodnini - ZDoh-2](#), ki jih fizične osebe prejmejo na podlagi članstva in izvajanjem aktivnosti v marketinški mreži.

Uvodoma navajamo splošna pravila glede opredelitve dohodka, ki je predmet obdavčitve po [Zakonu o dohodnini - ZDoh-2](#), iz katerih izhaja, da:

- se za dohodek po tem zakonu šteje vsako izplačilo oziroma prejem dohodka, ne glede na obliko, v kateri je izplačan oziroma prejet (tretji odstavek 15. člena ZDoh-2), kar pomeni, da se za dohodek štejejo tako plačila v denarju (npr. provizija za prodane izdelke) kot tudi prejemki v naravi (npr. v obliki nagradnih potovanj);
- je dohodek dosežen v davčnem letu, v katerem je prejet (če ni z zakonom drugače določeno), pri čemer se šteje, da je dohodek prejet, ko je izplačan fizični osebi ali je kako drugače dan na razpolago fizični osebi (četrti odstavek 15. člena ZDoh-2).

1.1 Dohodek fizične osebe, ki se ne šteje za dohodek po Zakonu o dohodnini

Ugodnost, ki jo prejme fizična oseba pri nakupu blaga in storitev, vključno s priložnostnim prejemom dodatnega blaga ali storitev, če je taka ugodnost dostopna vsem strankam pod enakimi pogoji in ni v zvezi z zaposlitvijo ali dejavnostjo fizične osebe, se ne šteje za dohodek (7. točka 19. člena [Zakona o dohodnini - ZDoh-2](#)).

Pod termin ugodnost se lahko v obravnavanih primerih razumejo popusti, do katerih so upravičeni posamezniki, člani, ki opravljajo nakupe izdelkov/storitev pri ponudnikih izdelkov/storitev, izključno za lastne potrebe. V mrežo se posamezniki, člani, včlanijo izključno za lastne potrebe, pri tem pa ne iščejo novih članov, preko katerih bi bili upravičeni še do dodatnih popustov oziroma izdelkov ne preprodajajo.

1.2 Dohodek fizične osebe, ki se šteje za dohodek po Zakonu o dohodnini

1.2.1 Dohodek iz drugega pogodbenega razmerja

Vsako plačilo za opravljene aktivnosti fizične osebe kot člana mrežnega marketinga, katerega ni mogoče obravnavati na podlagi 7. točke 19. člena [Zakona o dohodnini - ZDoh-2](#) in ga fizična oseba ne doseže kot fizična oseba z opravljanjem dejavnosti, se obdavči kot dohodek iz drugega pogodbenega razmerja. Pri tem je treba opozoriti, da se o vrsti dohodka oziroma načinu obdavčitve za vsak primer posebej presoja glede na vsebino in način opravljanja dela. Pri tem se ugotavlja, ali se delo opravlja na odvisen ali na neodvisen, samostojen in trajen

način. Praviloma pa z vidika obdavčitve z dohodnino navedenih dohodkov ne moremo šteti za druge dohodke po 105. členu [Zakona o dohodnini - ZDoh-2](#).

[Zakon o dohodnini - ZDoh-2](#) v 46. členu določa, kaj se šteje za dohodek iz dejavnosti. Pri dohodku iz dejavnosti je glavni pogoj, da je dohodek dosežen z neodvisnim samostojnim opravljanjem dejavnosti, hkrati pa se predpostavlja, da zavezanec to dejavnost opravlja trajno. V 35. členu navedenega zakona pa je določeno, da se za odvisno razmerje šteje delovno razmerje in vsako drugo pogodbeno razmerje, ki glede nadzora in navodil v zvezi z opravljanjem dela ali storitev, načina opravljanja dela ali storitev, plačila za opravljeno delo ali storitev, zagotavljanja sredstev in pogojev za opravljanje dela ali storitev in drugih pravic ter odgovornosti fizične osebe in delodajalca kaže na odvisno pogodbeno razmerje med delodajalcem in fizično osebo.

Z vidika obdavčitve po [Zakonu o dohodnini - ZDoh-2](#) je ključno ugotoviti, ali gre med članom (izvajalcem dela ali storitve) in organizatorjem mrežnega marketinga (naročnikom) za odvisno razmerje (naročnik dela pod nadzorom in navodili naročnika, naročnik mu zagotavlja sredstva za delo itd.), ali pa zavezanec opravlja dejavnost samostojno, neodvisno in trajno. Za opravljanje dejavnosti se šteje vsako neodvisno samostojno opravljanje dejavnosti, pri tem pa namen in rezultat dejavnosti nista pomembni.

Dohodek iz drugega pogodbenega razmerja je opredeljen v 38. členu [Zakona o dohodnini - ZDoh-2](#). Davčna osnova od tega dohodka je, skladno s tretjim odstavkom 41. člena tega zakona, vsak posamezni dohodek, zmanjšan za normirane stroške v višini 10 % dohodka in obvezne prispevke za socialno varnost, ki jih je na podlagi posebnih predpisov dolžan plačati zavezanec. Poleg normiranih stroškov je mogoče uveljavljati tudi dejanske stroške prevoza in nočitve v zvezi z opravljanjem dela in storitev, in sicer se priznajo na podlagi dokazil pod pogoji in do višin, ki jih je določa vlada z [Uredbo o obravnavi povračil stroškov in drugih dohodkov iz delovnega razmerja](#).

Po določbi desetega odstavka 127. člena [Zakona o dohodnini - ZDoh-2](#) se akontacija dohodnine od dohodka iz drugega pogodbenega razmerja izračuna in plača od davčne osnove po stopnji 25 %. Pojasnilo v zvezi z obdavčitvijo dohodka iz drugega pogodbenega razmerja je objavljeno med [podrobnejšimi opisi](#) na spletni strani FURS.

Če fizični osebi dohodek za njene aktivnosti kot člana mrežnega marketinga, izplača oseba, ki je plačnik davka, izračun akontacije dohodnine opravi plačnik davka v obračunu davčnega odtegljaja (REK-2 obrazcu). Za plačnika davka se v skladu z 58. členom [Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2](#) šteje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če je v skladu z zakonom o obdavčenju rezident Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: RS) ali nerezident RS (ki ima v skladu z zakonom o obdavčenju poslovno enoto nerezidenta v RS).

Če dohodek izplača oseba, ki ni plačnik davka (fizična oseba, ki ne opravlja dejavnosti, tuja pravna oseba), akontacijo dohodnine ugotovi davčni organ na podlagi napovedi davčnega zavezanca. [Napoved za odmero akontacije dohodnine od dohodka iz drugega pogodbenega razmerja za rezidente](#) mora davčni zavezanec vložiti do petnajstega dne v mesecu za pretekli mesec pri davčnem organu (napoved je skupaj z navodilom objavljena med [obrazci](#) na spletni strani FURS).

1.2.2. Dohodek v obliki nagrad iz motivacijskih programov

V dohodek iz drugega pogodbenega razmerja fizične osebe, ki izvaja aktivnosti kot član mrežnega marketinga, se štejejo tudi morebitni dodatni dohodki, ki jih fizična oseba s strani organizatorja mrežnega marketinga prejme v naravi (npr. nagrada na podlagi motivacijskega

programa v obliki potovanja). Navedeni dohodki se namreč štejejo za boniteto v skladu s prvim odstavkom 36. člena [Zakona o dohodnini - ZDoh-2](#), ki določa, da dohodek iz zaposlitve (torej tudi v dohodek iz drugega pogodbenega razmerja) vključuje vsako izplačilo in boniteto, ki sta povezana z zaposlitvijo.

Boniteta je določena kot vsaka ugodnost v obliki proizvoda, storitve ali druge ugodnosti v naravi, ki jo delojemalcu ali njegovemu družinskemu članu zagotovi delodajalec ali druga oseba v zvezi z zaposlitvijo. Davčna osnova dohodka iz drugega pogodbenega razmerja pa je prejeti dohodek, vključno z morebitnimi povračili stroškov in bonitetami, zmanjšan za normirane stroške v višini 10 % in prispevke delojemalca.

Za bonitete, zagotovljene s strani delodajalca v naravi, je ključnega pomena njihovo vrednotenje. Znesek bonitete se določa na podlagi primerljive tržne cene, če pa te ni mogoče določiti, se določi na podlagi stroška, ki je nastal pri delodajalcu v zvezi z zagotavljanjem bonitete, razen če je v 43. členu [Zakona o dohodnini - ZDoh-2](#) za posamezno boniteto določeno drugače.

Vrednost bonitete se zmanjša za plačila, ki jih delojemalec plača delodajalcu v zvezi z zagotavljanjem te bonitete.

Če zavezanec ne prejema drugega dohodka iz zaposlitve, od katerega bi se odtegnila akontacija dohodnine, se pri obračunu zneska bonitete uporabi pravilo brutenja dohodka v naravi (deveti odstavek 16. člena [Zakona o dohodnini - ZDoh-2](#)). Dohodek, prejet v naravi, se poveča s koeficientom davčnega odtegljaja ob kumulativnem izpolnjevanju pogojev:

- skladno z [Zakonom o dohodnini - ZDoh-2](#) in [Zakonom o davčnem postopku – ZDavP-2](#) obstaja obveznost obračuna, odtegnitve in plačila davčnega odtegljaja od tega dohodka in
- ni drugega dohodka zavezanca, prejetega v denarju pri izplačevalcu dohodka v naravi, ali ta ni zadosten, da bi se od tega dohodka lahko odtegnil in plačal davčni odtegljaj od dohodka v naravi.

1.2.3. Dohodek iz dejavnosti

V primeru, ko fizična oseba kupuje proizvode z namenom nadaljnje prodaje, se šteje, da opravlja dejavnost, doseženi dohodki so obdavčeni z dohodnino kot dohodek iz dejavnosti.

[Zakon o dohodnini - ZDoh-2](#) v 46. členu določa, da se za dohodek iz dejavnosti šteje dohodek, dosežen z neodvisnim samostojnim opravljanjem dejavnosti, ne glede na namen in rezultat opravljanja dejavnosti. Opravljanje dejavnosti pomeni opravljanje vsake podjetniške, kmetijske ali gozdarske dejavnosti, poklicne dejavnosti ali druge neodvisne samostojne dejavnosti, vključno z izkoriščanjem premoženja in premoženjskih pravic.

Za dohodek iz dejavnosti se tako šteje dohodek, ki ga fizična oseba dosega s samostojnim neodvisnim opravljanjem dejavnosti, torej, ko gre za trajno neodvisno opravljanje ekonomske aktivnosti. Neodvisnost oziroma samostojnost se kaže v opravljanju dejavnosti za svoj račun, v svojo korist, na svojo odgovornost in na svoj riziko (fizična oseba - podjetnik odgovarja za svoje obveznosti iz naslova opravljanja dejavnosti z vsem svojim premoženjem). Trajnost v [Zakonu o dohodnini - ZDoh-2](#) ni neposredno izpostavljena, vendar izhaja posredno iz pojma dejavnosti. Navadno predstavlja opravljanje dejavnosti skupek aktivnosti – poslov. O opravljanju dejavnosti ne moremo govoriti, če gre za enkratne ali občasne posle.

Kupovanje in nadaljnja prodaja proizvodov na trgu predstavlja skupek aktivnosti – poslov, ki so, če jih fizična oseba dosega neodvisno in samostojno, obdavčeni z dohodkom iz dejavnosti. Fizična oseba, ki opravlja dejavnost, se mora za opravljanje dejavnosti registrirati kot

samostojni podjetnik posameznik in vpisati v Poslovni register Slovenije. Obveznost vpisa določa [Zakon o gospodarskih družbah – ZGD-1](#), ki v 74. členu določa, da lahko podjetnik začne opravljati dejavnost, ko je pri AJPES vpisan v Poslovni register Slovenije (PRS).

Fizična oseba, ki je registrirala opravljanje dejavnosti, mora v osmih dneh po vpisu v PRS davčnemu organu predložiti prijavo za vpis v davčni register in hkrati predložiti tudi obrazložen izračun predvidene davčne osnove, višino predhodne akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti in obrokov predhodne akontacije. Na tej podlagi mora fizična oseba - davčni zavezanec redno plačevati mesečne oziroma trimesečne obroke predhodne akontacije dohodnine oziroma akontacije dohodnine od dohodka iz dejavnosti. Davčni zavezanec, ki na novo začne opravljati dejavnost, se lahko odloči, za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, če tak način ugotavljanja davčne osnove priglasil davčnemu organu. Priglasitev mora opraviti v osmih dneh po vpisu v PRS, v primeru zamude roka to pravico za to leto izgubi. Sestavni del priglasitve je izjava o izpolnjevanju pogojev, določenih z zakonom, ki ureja dohodnino.

Davčna osnova od dohodka iz dejavnosti se ugotavlja na enega izmed naslednjih načinov:

- z upoštevanjem dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov ali
- z upoštevanjem dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov.

I. Ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem dejanskih prihodkov in odhodkov

Pri zavezancih, ki ugotavljajo davčno osnovo z upoštevanjem dejanskih prihodkov in odhodkov, je davčna osnova dobiček, ki se ugotovi tako, da se od prihodkov, ustvarjenih v koledarskem letu, odštejejo odhodki. Za ugotavljanje prihodkov in odhodkov se uporablja poleg [Zakona o dohodnini - ZDoh-2](#) tudi [Zakon o davku od dohodkov pravnih oseb – ZDDPO-2](#). Po določilih tega zakona se pri ugotavljanju dobička priznavajo prihodki in odhodki, ugotovljeni v izkazu poslovnega izida v skladu s predpisi oziroma računovodskimi standardi. Pri ugotavljanju davčne osnove se upošteva prihodke in odhodke ob njihovem nastanku, če ni z zakonom drugače določeno. Prihodki in odhodki se pri prehodih med ugotavljanjem davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ter ugotavljanjem davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, upoštevajo na način, da ne pride do njihovega neupoštevanja ali dvakratnega upoštevanja.

Predložitev davčnega obračuna

Zavezanci morajo davčnemu organu najkasneje do 31. marca tekočega leta predložiti obrazec davčnega obračuna akontacije dohodnine in dohodnine od dohodka iz dejavnosti, v katerega vpišejo prihodke in odhodke, ki so jih dosegli v preteklem letu. Obrazec je objavljen v [Pravilniku o davčnem obračunu akontacije dohodnine in dohodnine od dohodka iz dejavnosti](#). V davčnem obračunu lahko zavezanci uveljavljajo tudi davčne olajšave, ki jih določa zakon o dohodnini, npr. olajšavo za investiranje.

Od ugotovljene davčne osnove, tj. dobička, morajo zavezanci plačati akontacijo dohodnine od dohodka iz dejavnosti. Pri izračunu akontacije dohodnine se upoštevajo stopnje dohodnine iz davčne lestvice (od 16 do 50 odstotkov), zavezanci pa lahko upoštevajo tudi splošno olajšavo, dodatno splošno olajšavo in posebno olajšavo za vzdrževane družinske člane ([lestvice za odmero dohodnine in olajšav](#) so za posamezna leta objavljene tudi na spletni strani FURS). Olajšavi lahko upoštevajo pod pogojem, da jim za posamezno davčno leto te olajšave niso bile upoštevane pri izračunu akontacije dohodnine od dohodka iz zaposlitve, ki ga izplača glavni delodajalec, ali je bilo na ta način upoštevanih manj kot 5/12 teh olajšav. Zavezanci lahko uveljavljajo tudi olajšavo za svoje lastno prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje.

Na podlagi davčnega obračuna se določi tudi predhodna akontacija dohodnine, ki se v tekočem davčnem letu plačuje:

- v mesečnih obrokih (če znesek predhodne akontacije presega 400 evrov) ali
- v trimesečnih obrokih (če znesek predhodne akontacije ne presega 400 evrov).

Obroki predhodne akontacije dospejo v plačilo na zadnji dan obdobja, na katerega se nanašajo, in morajo biti plačani v desetih dneh po dospelosti.

Predhodna akontacija se v novem davčnem letu do novega davčnega obračuna plačuje v rokih in v višini obrokov, kot se je plačevala za preteklo davčno leto. Če je višina predhodne akontacije na podlagi novega davčnega obračuna višja, mora zavezanec razliko za že dospele obroke predhodne akontacije tekočega leta plačati pri prvem naslednjem obroku predhodne akontacije. Če je višina predhodne akontacije na podlagi novega davčnega obračuna manjša, se preplačila zapadlih in plačanih obrokov predhodne akontacije vrnejo.

Davek od dohodka iz dejavnosti in obračunana akontacija dohodnine od dohodka iz dejavnosti, če se davčna osnova od tega dohodka v davčnem letu ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov, se upoštevata pri letni odmeri dohodnine.

II. Ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov

Ta način pomeni poenostavljen način ugotavljanja davčne osnove, saj zavezancem-podjetnikom ni treba voditi evidenc o odhodkih oziroma stroških, ki jih imajo pri poslovanju. [Zakon o gospodarskih družbah – ZGD-1](#) v četrtem odstavku 73. člena določa, da podjetniku ni treba voditi poslovnih knjig in sestaviti letnega poročila, če v skladu z zakonom, ki ureja dohodnino, ugotavlja davčno osnovo za davek od dohodka iz dejavnosti z upoštevanjem normiranih odhodkov. Prav tako ti zavezanci – podjetniki v skladu z 58. in 59. členom [Zakona o gospodarskih družbah – ZGD-1](#) niso dolžni AJPES-u predložiti letnih poročil zaradi javne objave in za državno statistiko ter druge evidenčne, analitsko-informativne, raziskovalne ter davčne namene. V skladu s 307. členom v povezavi z 297. členom [Zakona o davčnem postopku – ZDavP-2](#) so tako davčnemu organu dolžni predložiti le davčni obračun akontacije dohodnine in dohodnine od dohodka iz dejavnosti.

Zavezanec, ki že opravlja dejavnost, lahko ugotavlja davčno osnovo z upoštevanjem normiranih odhodkov, če takšen način ugotavljanja davčne osnove priglasijo davčnemu organu in če njegovi prihodki iz dejavnosti, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, v davčnem letu pred tem davčnim letom, ne presegajo 50.000 eurov ali če ne presegajo 100.000 eurov in je bila pri zavezancu v skladu z zakonom, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje, obvezno zavarovana vsaj ena oseba za polni delovni čas, neprekinjeno najmanj pet mesecev (sem sodi tudi podjetnik sam). Pravico do ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov davčni zavezanec uveljavljala v davčnem obračunu akontacije dohodnine in dohodnine od dohodka iz dejavnosti, skupaj s predložitvijo Priloge 15. Obrazec davčnega obračuna je objavljen v [Pravilniku o davčnem obračunu akontacije dohodnine in dohodnine od dohodka iz dejavnosti](#). Davčni zavezanec mora ta obračun davčnemu organu predložiti najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo leto. Prepozno predloženo priglasitev davčni urad s sklepom zavrže. Priglasitev ugotavljanja davčne osnove na podlagi normiranih odhodkov velja do preklica ali do neizpolnjevanja pogojev.

Zavezanci, ki na novo začnejo z opravljanjem dejavnosti, opravijo priglasitev ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov za prvo davčno leto opravljanja dejavnosti hkrati ob predložitvi prijave za vpis v davčni register, v osmih dneh od vpisa v primarni register oziroma od vpisa v uradno evidenco organa. Priglasitev opravijo na posebnem obrazcu Priglasitve ([Obrazec 1](#)). Pri zavezancih, ki so na novo začeli opravljati dejavnost, se prihodkovni

pogoj ne ugotavlja, razen če niso v 18 mesecih pred priglasitvijo ugotavljanja davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov imeli dogodkov v zvezi z opravljanjem dejavnosti, ustanovitvijo družbe, preoblikovanjem ali prenosom podjetja, kot jih opredeljuje 8. odstavek 48. člena [Zakona o dohodnini - ZDoh-2](#).

Zavezanci ugotovijo davčno osnovo na način, da od ustvarjenih prihodkov odštejejo normirane odhode, ki od 1.1.2015 dalje znašajo 80 odstotkov prihodkov. Pri ugotavljanju davčne osnove se upošteva prihodke in odhodke ob njihovem nastanku (tj. fakturirana realizacija). Dohodnina od dohodka iz dejavnosti se odmeri po 20 odstotni davčni stopnji in se šteje kot dokončen davek. Zavezanci pri izračunu dohodnine ne morejo uveljavljati davčnih olajšav (npr. olajšave za investiranje, olajšave za zaposlovanje, olajšave za vlaganja v raziskave in razvoj, olajšave za donacije itd.). Zavezanci ugotovijo dohodnino od dohodka iz dejavnosti v davčnem obračunu, ki ga morajo davčnemu organu predložiti najkasneje do 31. marca tekočega leta za preteklo leto.

Na podlagi davčnega obračuna se določi tudi akontacija dohodnine, ki se v tekočem davčnem letu plačuje:

- v mesečnih obrokih (če znesek akontacije presega 400 evrov) ali
- v trimesečnih obrokih (če znesek akontacije ne presega 400 evrov).

Obroki akontacije dospejo v plačilo na zadnji dan obdobja, na katerega se nanašajo in morajo biti plačani v desetih dneh po dospelosti. Če je znesek obračunane dohodnine na letni ravni večji od zneska med letom plačane akontacije dohodnine, zavezanec doplača razliko dohodnine. Če je znesek obračunane dohodnine na letni ravni manjši od zneska med letom plačane akontacije dohodnine, se zavezancu dohodnina vrne.

Zavezanec, ki dve zaporedni predhodni davčni leti ne izpolnjuje prihodkovnega in drugih pogojev za ugotavljanje davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov, je dolžan v davčnem letu, ki sledi dvema zaporednima predhodnima davčnima letoma, ugotavljati davčno osnovo z upoštevanjem dejanskih prihodkov in odhodkov ter voditi ustrezne poslovne knjige, evidence in poslovno poročilo, kot jih mora voditi za ugotavljanje davčne osnove na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov. O prenehanju ugotavljanja davčne osnove z upoštevanjem normiranih odhodkov mora davčni organ obvestiti z obvestilom, ki ga označi v okviru davčnega obračuna akontacije dohodnine in dohodnine od dohodka iz dejavnosti. Obrazec davčnega obračuna je objavljen v [Pravilniku o davčnem obračunu akontacije dohodnine in dohodnine od dohodka iz dejavnosti](#). Davčni zavezanec mora ta obračun davčnemu organu predložiti najpozneje do 31. marca tekočega leta za preteklo leto. Prepozno predloženo obvestilo davčni urad s sklepom zavrne. Na podlagi obvestila se za tekoče davčno leto davčna osnova ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in dejanskih odhodkov. Tak način ugotavljanja davčne osnove velja do ponovne priglasitve ugotavljanja normiranih odhodkov, če so za to izpolnjeni predpisani pogoji.

2.0 DAVČNA OBRAVNAVA PO ZAKONU O DAVKU NA DODANO VREDNOST

Fizične osebe, ki so vključene v različne sisteme mrežnega marketinga, se štejejo za davčne zavezanke, če iz pogodb oziroma vsebine opravljenih transakcij izhaja, da v okviru aktivnosti v mrežnih sistemih opravljajo neodvisno ekonomsko dejavnost ter na ozemlju Slovenije opravljajo dobave blaga ali storitev za plačilo. DDV morajo te fizične osebe obračunavati, če presežejo ali je verjetno, da bodo v obdobju zadnjih 12 mesecev presegle znesek 50.000 evrov obdavčljivega prometa.

Davčno osnovo za obračun DDV od opravljenih dobav blaga ali storitev predstavlja plačilo za te dobave. Tako so z DDV lahko obdavčene razne nagrade in provizije, izplačane zaradi opravljenih aktivnosti pri pridobivanju novih članov mrežnega marketinga. Z DDV so lahko

obdavčeni tudi razni popusti in bonusi, izplačani davčnemu zavezancu, ki po vsebini predstavljajo plačilo za opravljeno storitev pridobivanja novih članov, če so na primer izplačani v določenem odstotku od prometa oz. vrednosti prometa novega člana mrežnega sistema, ki ga je pridobil davčni zavezanec.

Popust, ki je odobren posamezni fizični osebi pri osebnih nakupih, ni predmet DDV, če ne predstavlja plačila za opravljeno dobavo blaga ali storitev davčnega zavezanca.

2.1. Davčni zavezanec za davek na dodano vrednost

Davčni zavezanec po [Zakonu o davku na dodano vrednost – ZDDV-1](#) je vsaka oseba, ki kjerkoli neodvisno opravlja katerokoli ekonomsko dejavnost, ne glede na namen ali rezultat opravljanja dejavnosti. Ekonomska dejavnost obsega vsako proizvodno, predelovalno, trgovsko in storitveno dejavnost, vključno z rudarsko, kmetijsko in poklicno dejavnostjo. Ekonomska dejavnost obsega tudi izkoriščanje premoženja in premoženjskih pravic, če je namenjeno trajnemu doseganju dohodka.

Pogoj, da se ekonomska dejavnost opravlja neodvisno, izključuje zaposlene in druge osebe, ki jih na delodajalca vežejo pogodba o zaposlitvi ali kakršnekoli druge pravne vezi, ki glede nadzora in navodil v zvezi z delom, načina opravljanja dela, plačila za opravljeno delo in drugih odgovornosti delodajalca kažejo na odvisno razmerje med delodajalcem ali delojemalcem.

V vsakem posameznem primeru je treba ugotoviti, ali fizična oseba prejema plačila v zvezi z opravljanjem neodvisne ekonomske dejavnosti. Pri tem je treba izhajati iz konkretnih pogodb, ki so sklenjene med posameznimi fizičnimi osebami in družbami.

2.2. Predmet obdavčitve z DDV in davčna osnova

Predmet DDV so v skladu s 3. členom [Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1](#) tako dobave blaga kot tudi opravljanje storitev, ki jih opravi davčni zavezanec v okviru opravljanja svoje ekonomske dejavnosti na ozemlju Slovenije za plačilo.

Dobava blaga pomeni prenos pravice do razpolaganja z opredmetenimi stvarmi kot da bi bil prejemnik lastnik. Za dobavo blaga pa se med drugim šteje tudi prenos blaga po pogodbi, na podlagi katere se plača provizija za nakup ali prodajo. V tem primeru sta opravljeni dve obdavčljivi dobavi, če se prodaja ali nakup opravi s posredovanjem agenta ali drugega posrednika, ki deluje v svojem imenu, tudi če blago, ki je predmet prodaje, izroči prvi prodajalec neposredno zadnjemu kupcu. Tipičen tak primer je komisijska pogodba, pri kateri je značilno, da komisionar obračuna DDV od celotne vrednosti dobavljenega blaga, ki vključuje tudi njegovo provizijo.

Opravljanje storitev pa pomeni vsako transakcijo, ki ni dobava blaga. Tako agent, ki pri prodaji blaga ne deluje v svojem imenu, ne opravi obdavčljive dobave blaga, ampak opravi storitev, ki je obdavčena glede na znesek prejete provizije.

Opravljanje storitev lahko predstavljajo tudi aktivnosti, usmerjene k pridobivanju novih članov mrežnega marketinga in druge storitve, ki jih opravijo fizične osebe v okviru mrežnega marketinga za plačilo na ozemlju Slovenije.

Davčna osnova pri dobavah blaga ali storitev vključuje vse, kar predstavlja plačilo (v denarju, stvareh ali v storitvah), ki ga je prejel ali ga bo prejel dobavitelj ali izvajalec od kupca, naročnika ali tretje osebe za te dobave, vključno s subvencijami, ki so neposredno povezane s ceno takih dobav. V davčno osnovo se všttevajo, če že niso všteti:

- a) trošarine in drugi davki, takse, uvozne in druge dajatve, razen DDV;
- b) postranski stroški, kot so provizije, stroški pakiranja, prevoza in zavarovanja, ki jih dobavitelj ali izvajalec zaračuna kupcu oziroma naročniku storitve.

V davčno osnovo pa se ne všttevajo:

- a) cenovni popusti za predčasno plačilo;
- b) cenovni popusti in rabati, odobreni naročniku in obračunani v trenutku dobave;
- c) zneski, ki jih davčni zavezanec prejme od svojega naročnika kot povračilo za izdatke, ki jih je plačal v imenu in za račun naročnika in jih vodi v svojem knjigovodstvu kot prehodne postavke.
Davčni zavezanec mora zagotoviti dokazila o dejanskem znesku teh izdatkov in ne sme odbiti morebiti zaračunanega DDV od teh transakcij.

Iz navedenega izhaja, da davčno osnovo ne predstavlja samo plačilo v denarju, ki ga davčni zavezanec prejme v zvezi z opravljeno dobavo blaga ali storitev, davčno osnovo predstavljajo tudi plačila v stvareh ali drugih storitvah.

V konkretnih primerih je treba ugotoviti, ali je fizična oseba, ki se šteje za davčno zavezanko, opravila dobavo blaga ali storitev, ki je predmet DDV in kaj predstavlja plačilo (davčno osnovo) v zvezi z opravljeno transakcijo.

Z DDV so lahko obdavčene razne nagrade in provizije, izplačane zaradi opravljenih aktivnosti pri pridobivanju novih članov mrežnega marketinga. Z DDV so lahko obdavčeni tudi razni popusti in bonusi, izplačani davčnemu zavezancu, ki po vsebini predstavljajo plačilo za opravljene storitve pridobivanja novih članov, če so na primer izplačani v določenem odstotku od prometa oz. vrednosti prometa novega člana mrežnega sistema, ki ga je pridobil davčni zavezanec.

Popust, ki je odobren posamezni fizični osebi pri osebnih nakupih, ni predmet DDV, če ne predstavlja plačila za opravljeno dobavo blaga ali storitev davčnega zavezanca.

2.3. Zavezanost za DDV (identifikacija za namene DDV)

Na podlagi 78. člena [Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1](#) mora vsaka oseba davčnemu organu prijaviti kdaj začne opravljati dejavnost kot davčni zavezanec in predložiti zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV. Davčni zavezanec mora davčnemu organu prijaviti tudi vsakršno spremembo v zvezi z dejavnostjo in prenehanje opravljanja dejavnosti. Vendar se obveznost predložitve zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV ne nanaša na davčnega zavezanca, ki utemeljeno pričakuje, da v obdobju 12 mesecev ne bo presegel prometa v znesku 50.000 eurov.

Davčni zavezanec je tako oproščen obračunavanja DDV, če v obdobju zadnjih 12 mesecev ni presegel oziroma ni verjetno, da bo presegel znesek 50.000 eurov obdavčljivega prometa.

Fizična oseba, ki se šteje za davčno zavezanko, je oproščena obračunavanja DDV, če ne doseže predpisanega praga prometa. V vsakem posameznem primeru je treba ugotoviti, ali je davčna zavezanka presegla zakonsko predpisan prag, določen za začetek obračunavanja DDV.